

Estas pli malfacile respondi la duan demandon. Oni ne povas racie argumenti, ke, ekzemple, Slovio estas la sama lingvo kiel Novoslověnsky. Sekve, skemismaj lingvoj kaj aliaj lingvoj kiuj uzas slavajn vortojn sed ne slavan gramatikon, devas esti ekskluditaj. Tamen, la plej multaj tutslavaj lingvoprojektoj estas videble naturalismaj kaj iliaj diferencoj dependas de sekvaj faktoroj:

- la dominanta baza lingvo (ekzemple slavono, la rusa)
- la sub-dominanta lingvo (kutime la denaska de la aŭtoro)
- la gamo inter arkaika kaj moderna
- la nivelo de simpligo
- internacia vortaro kontraŭ slava purismo
- la konoj kaj preferoj de la aŭtoro.

Rilate morfologion, la plej multaj naturalismaj projektoj estas preskaŭ identaj. Ekzistas, kompreneble, malgrandaj diferencoj, se estas koncernata ekzemple la duala nombro, la vokativo, substantivoj sen temvokalo, lokativo singulara de maskulinaj substantivoj (**-ě**, **-i** aŭ **-u**) aŭ la finaĵo de verbaj substantivoj (**-nje**, **-nie** aŭ **-nije**), sed tiaj diferencoj estas pli vere reflektaj de persona emo ol necedebla parto de konkreta gramatiko. Krome, neniu el tiuj diferencoj havus iun gravan influon al la skribita teksto, nek ĝi konsiderinde influus la kompreneblecon. Fakte, la plej multaj diferencoj eĉ ne apartenas al la lingvo mem, nur al ĝia skriba reprezentaĵo. Ĉar ĉiuj naturalismaj projektoj baziĝas sur la sama materialo, operacias kun la sama kontinuo kaj staras ene de la sama gamo de ebloj, oni proponas trakti ilin ne kiel apartajn lingvojn, sed nur kiel diversajn proponojn por normigi la esence saman lingvon.

Alia demando estas, ĉu la interslava estu konsiderata *konstruita* (artefarita) lingvo? Antaŭ la dudeka jarcento, aŭtoroj certe ne kredus tion. Laŭ ilia vidpunkto ekzistis nur unu slava lingvo kun pluraj dialektoj tre diverĝaj – tiun procezon ili esperis reirigi, uzante modernigitan formon de slavono kiel literaturan normon. Lingvoj kiel la moderna hebrea kaj revivigita kornvala lingvo, enhavantaj multajn similaĵojn al tiu tideo, estas ĝenerale opiniataj naturaj lingvoj. Aliflanke, la fakto ke la interslava neniam havis denaskajn parolantojn en ajna de siaj proponitaj formoj, kvalifikus ĝin prefere kiel artefaritan lingvon, aŭ, por esti pli preciza, kiel artefarite konstruitan tegmentolingvon („Dachsprache”).

17.3.3.2. Fleksiĝema gramatiko

Kutime, aŭtoroj de artefaritaj lingvoj imitas ekzistantajn normajn lingvojn kaj tiel havas pli preskriban aliron: ili prezentas nur unu normon kaj se ne ekzistas oficiale aprobita ŝanĝo, la devojiĝo de la normo estus konsiderata eraro. Tial, artefaritaj lingvoj ofte havas diversajn iteraciojn, sed rare ion, kio povus esti nomata dialektoj. La historio riĉe klarigis, ke tiu ĉi aliro ne funkcias por la interslava lingvo. Tio parte okazas pro la nombro de kunlaborantoj. Kunlaboraj projektoj havas pli grandan avantaĝon ol projektoj de solaj personoj (ekzemple, ili estas malpli antaŭjuĝemaj kontraŭ denaskaj lingvoj de unuopaj personoj), sed aliflanke, koliziaj ideoj kaj preferoj ofte kondukas al longaj senfruktaj diskutoj, kiuj bremsas progreson. Krome, se personoj venas kaj foriras, la dominanta vidpunkto ene de la grupo povas subite salti de unu flanko al la alia. Por malebligi disfalon de la projekto, granda grado de fleksiĝemo estas postulata ne nur de la grupo, sed ankaŭ de la lingvo mem.